

Dwunastka

Dwunastka była liczbą szczególnie cenioną zarówno przez Żydów, jak i chrześcijan. Uważali ją za liczbę zupełną i całą. Podział roku na dwanaście miesięcy znany był w Babilonie, Egipcie, Rzymie. Dwanaście znaków zodiaku dzieli niebo na dwanaście regionów. Dzień i noc mają po dwanaście godzin. Poza tym liczbę tę przenika trójka, liczba bóstwa, i czwórka, liczba świata. W Piśmie Świętym dwunastka pojawia się bardzo często. Stare Przymierze opierało się na dwunastu synach Jakuba, którzy stali się ojcami dwunastu pokoleń. Ponadto mówi się o dwunastu chlebach, dwunastu wywiadowcach, dwunastu prorokach mniejszych. Na pectorale arcykapłana wypisane były imiona dwunastu pokoleń. Natomiast filarami Nowego Przymierza było dwunastu apostołów. W Apokalipsie liczba dwanaście występuje dwadzieścia dwa razy. Niebieskie Jeruzalem określone jest przez dwunastkę. Mur tego miasta ma dwanaście bram, a na bramach stoi dwunastu aniołów. Podstawę muru stanowi dwanaście kamieni węgielnych, ozdobionych dwunastoma szlachetnymi kamieniami. Bramy miasta noszą imiona dwunastu pokoleń synów Izraela, a fundamenty imiona dwunastu apostołów. Miasto ma kształt czworoboku, którego boki mają 12 tysięcy łokci, a mury 144 łokci. W Niebieskim Jeruzalem rośnie też drzewo życia, które rodzi „dwanaście owoców” – jeden owoc każdego miesiąca. Ze względu na to, że często przytaczaną miarą jest liczba dwanaście, miasto to jest symbolem Kościoła.